

PORADNIK DLA OPIEKUNA PRÓB

I. Definicja opiekuna.

II. Zakres praw i obowiązków opiekuna.

III. Rola opiekuna:

- przed otwarciem próby
- w trakcie realizacji zadań
- przy zamknięciu.

IV. Jak zbudować program próby:

- sposoby
- przebieg
- zamknięcie

V. Sposoby współpracy z kandydatem i Komisją Stopni Instruktorskich.

I. Definicja.

Opiekunem próby może być instruktor, przynajmniej w stopniu podharc mistrza, który bierze czynny udział w życiu ZHP i ma zaliczoną służbę instruktorską, posiadający:

- szeroki zakres wiedzy ogólnej,
- znajomość metodyki i technik harcerskich,
- umiejętność przekazywania swojej wiedzy i doświadczeń.

Opiekun inspirowuje swojego podopiecznego, ma z nim dobry kontakt.

II. Zakres praw i obowiązków.

Opiekun próby ma prawo:

- dobrowolnie decydować o podjęciu opieki nad zdobywającym stopień instruktorski,
- korzystać ze wszystkich dostępnych w hufcu-chorągwi materiałów metodycznych oraz przepisów, regulaminów, instrukcji funkcjonujących w ZHP,
- uczestniczyć w posiedzeniach Komisji Stopni Instruktorskich.

Opiekun próby powinien:

- znać obowiązujące w ZHP instrukcje, przepisy, regulaminy, uchwały,
- być pełnomocnikiem KSI do prowadzenia próby,
- być gwarantem prawidłowości przebiegu próby.

Opiekun próby ma obowiązek:

- służyć radą i pomocą w budowie programu próby,
- uzmysłowić podopiecznemu różne aspekty przebiegu próby,
- wspierać wszelkie poczynania podopiecznego wynikające z programu próby,
- czuwać nad prawidłowym przebiegiem realizacji próby,
- pomagać w organizacji imprez wynikających z realizacji próby,
- inspirować do wzajemnej wymiany doświadczeń, poglądów, wiedzy i zainteresowań.

Po zakończeniu realizacji zadań, na próbę, wspólnie z podopiecznym dokonuje podsumowania, udzielając jednocześnie (w razie potrzeby) wskazówek do przeprowadzenia samooceny.

Razem z instruktorem uczestniczy w posiedzeniu KSI, gdzie wyraża swoją opinię i wnioskuje o zamknięcie próby.

III. Rola opiekuna.

Przed otwarciem próby.

1. Dokładnie poznać podopiecznego:
 - a) jako człowieka, harcerza, kandydata na kolejny stopień,
 - b) poznać jego możliwości,
 - c) określić jego stopień rozwoju.
2. Poznać potrzeby środowiska, w którym działa kandydat.
3. Odbyć rozmowę z kandydatem.
4. Wspólnie opracować program próby.
5. Skonsultować wspólnie z kandydatem program próby z przedstawieniem KSI.
6. Stawić się z podopiecznym na posiedzenie KSI celem otwarcia próby.

W trakcie próby.

1. Aktywnie uczestniczyć w realizacji próby poprzez rozmowy, wizyty, konsultacje, itp. działania.
2. Służyć radą i pomocą
3. Być rzecznikiem kandydata.

Przy zamknięciu próby.

1. Pomóc w samoocenie poprzez uświadomienie sukcesów i ewentualnych niedociągnięć.
2. Dokonać wspólnej oceny wypracowanej dokumentacji metodycznej.
3. Zapoznać się z opracowanym raportem.
4. Ocenić poziom zrealizowanej próby.
5. Stawić się z kandydatem (i zgromadzoną dokumentacją) na posiedzenie Komisji celem zamknięcia próby na stopień.

IV. Jak zbudować i przeprowadzić próbę?

1. Określenie osoby kandydata:
 - środowisko rodzinne,
 - środowisko harcerskie,
 - zainteresowania, talenty,
 - umiejętności, zakres wiedzy,
 - zamierzenia na przyszłość, plan dalszego rozwoju,
 - osobowość kandydata.
2. Ustalenie głównych zadań próby:
 - potrzeby środowiska harcerskiego i osobistego,
 - rozwój intelektualny,
 - rozwój zainteresowań poprzez zdobycie uprawnień,
 - pogłębianie wiedzy,
 - określenie celów na przyszłość.
3. Przebieg próby:
 - stały kontakt i analiza bieżąca wykonywanych zadań,
 - pomoc merytoryczna (prasa, wydawnictwa),
 - obecność przy wykonywaniu poszczególnych zadań i wspólna ich ocena,
 - pomoc przy opracowywaniu dokumentacji przebiegu próby,

- wskazywanie możliwości rozwoju, doksztalcanie się (fachowe, harcerskie).

4. Zamknięcie próby:

- podsumowanie próby wspólnie z kandydatem,
- opracowanie dokumentacji i raportu,
- wspólne przedłożenie wyników próby w formie np.:
 - a) dokumentacji opisowej,
 - b) dokumentacji fotograficznej,
 - c) dokumentacji audio-video, itp.,
 - d) scenariuszy imprez,
 - e) oceny innych osób obecnych przy realizacji próby.

Czuwanie nad dalszym rozwojem instruktora!!!!

V. Sposoby współpracy z kandydatem i Komisją Stopni Instruktorskich.

Wybór opiekuna próby może być samodzielną decyzją kandydata lub decyzją podjętą wspólnie z Komisją Stopni. Pierwsza rozmowa opiekuna z kandydatem powinna dotyczyć programu próby, pomocy w przygotowaniu dokumentacji i wzajemnej wymiany oczekiwań dotyczących realizacji ustalonego programu. Przygotowaną dokumentację kandydat przekazuje Komisji Stopni Instruktorskich. Opiekun i KSI dokonuje analizy opracowanej karty próby. Wszelkie zmiany w programie próby są omawiane na wspólnym posiedzeniu komisji, opiekuna i kandydata. Opiekun zobowiązany jest do systematycznej kontroli realizowanego programu i pomocy w rozwiązywaniu bieżących problemów. Po zrealizowaniu wszystkich zadań opiekun i kandydat dokonują podsumowania przebiegu próby i sporządzają raport, którego oceny dokonuje KSI. Po wyjaśnieniu wszelkich wątpliwości przez kandydata i opiekuna, Komisja Stopni Instruktorskich podejmuje ostateczną decyzję o przyznaniu stopnia.